

Άρθρ. 1).

Ἐπὶ τῶν ἱππασίμων, φορτηγῶν καὶ ὑποζυγίων κτηνῶν τῶν διαβαινόντων τὴν ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος καὶ τανάπαλιν ἀγούσαν ἐθνικὴν ὁδὸν καὶ ἔχουσαν ἑκτασὶν ἐπέκεινα τῶν σταδίων ἑνδεκα, ἐπιβάλλονται διόδια ἐπὶ τριετίαν ὡς ἐξῆς:

- α. Ἐπὶ ἐκάστου ἱππασίμου ἵππου ἢ ἡμιόνου λεπ. πέντε . . . 5
- β. Ἐπὶ ἐκάστου ἵππου ἢ ἡμιόνου φορτηγοῦ ἢ ἐξυγμένου εἰς ὄχημα ἢ ἄμαξαν φορτηγὸν λεπ. δέκα 10
- γ. Ἐπὶ ἐκάστου ὄνου λεπτὰ πέντε 5

Άρθρ. 2).

Τὰ διόδια πληρώνονται καὶ ὅταν τὰ ζῶα ἐν μέρει διέλθωσι τὴν ὁδόν.

Άρθρ. 3).

Τὰ διόδια ἐνοικιάζονται δι' ἄπασαν τὴν τριετίαν, ἢ εἰσπράττονται δι' ἐπιστάσεις, ἐὰν ἢ δοθῆσιν κατὰ τὴν δημοπρασίαν προσφορὰ δὲν θεωρηθῆ ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ συμφέρουσα τῷ δημοσίῳ.

Άρθρ. 4).

Ἡ εἰσπραξίς τῶν διοδίων γίνεται εἰς τοὺς σταθμούς, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ διακήρυξις τῆς ἐνοικιάσεως ἢ δὲ τριετὴ ἀρχεται ἀπὸ τῆς α. τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ ἔτους 1862.

Άρθρ. 5).

Ἡ δημοπρασίη ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1855 Ἡμετέρου διατάγματος τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΣΟΖ. Παγίου Νόμου.

Άρθρ. 6).

Τὸ ἐνοίκιον διαιρούμενον εἰς τριάκοντα ἕξ ἴσας δόσεις πληρώνεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός, προκαταβαλλομένης τῆς πρώτης δόσεως ἅμα κοινοποιηθῆ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἔγγραψις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 27 Ἰουλίου 1864.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Β α σ ί λ ι σ σα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Αὐγούστου.

Ν Ο Μ Ο Σ Χ Ν Β'.

Περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων

Ο Ο Ω Ν

Ε Λ Ε Ω . Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσουμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων

Άρθρ. 1.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἔχουσιν οἱ διὰ Βασιλ. Διατάγματος

εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν διοριζόμενοι καὶ μισθοδοτούμενοι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμεῖου, οἱ δημοδιδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ οἱ ὑπογραμματεῖς, πρωτοκολλισταὶ καὶ γραφεῖς οἱ εἰς δημοσία γραφεῖα, δυνάμει τῶν κειμένων νόμων διοριζόμενοι.

α) Ἐὰν ἔχωσιν εἰκοσιπέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν. καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν ἡλικίαν.

β) Ἐὰν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας περιπέσωσιν εἰς σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον, συνεπαγομένην πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν ἀνικανότητα, διαρκούσαν ὑπὲρ τοῦς τρεῖς μῆνας, δι' ὅσον χρόνον διαρκέσει ἢ ἀνικανότης αὐτῆ.

γ) Ἐὰν μετὰ εἰκοσιπέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἀπολυθῶσιν αὐτῆς, καὶ τοὶ μὴ συμπληρώσαντες τὸ ἐξήκοστόν ἔτος τῆς ἡλικίας: Ἡ ἕνεκεν ὑποδύναμτος παραιτήσεως ἐξομοιοῦται μὲ ἀπόλυσιν.

δ) Ἐὰν, δικασταὶ καὶ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὄντες, καὶ ἀποκτήσαντες ἤδη τὸ δικαίωμα τῆς ἰσοβιότητος, κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον, ὑποστῶσι τὴν ἕνεκα γήρατος ἢ διαρκῶν νοσημάτων ἀποχώρησιν κατὰ τὰς τοῦ αὐτοῦ νόμου διατάξεις.

Άρθρ. 2.

Δύναται νὰ δοθῆ σύνταξις μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ὑπάλληλον, ὅστις περιέπεσεν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον, συνεπαγομένην πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν ἀνικανότητα, διαρκούσαν ὑπὲρ τοῦς τρεῖς μῆνας, δι' ὅσον χρόνον διαρκέσῃ ἢ ἀνικανότης αὐτῆ.

Άρθρ. 3.

Εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας λογίζεται ἢ τε ἐπὶ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως, καὶ ἡ πρὸ αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας ἀγῶνος δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, συνεχῆς ἢ μὴ. Πολιτικῆ, στρατιωτικῆ καὶ ναυτικῆ ὑπηρεσία λογίζεται κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμους. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἀρχεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας.

Διὰ τοὺς Εἰρηνοδίκας, τοὺς Γραμματεῖς αὐτῶν, τοὺς δικαστικούς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς, τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γενικούς Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους, καὶ τοὺς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένους γραμματεῖς καὶ διερμηνεῖς αὐτῶν, λογίζεται ἕμισθος καὶ ἡ ὑπηρεσία, καθ' ἕν χρόνον ἐμισθοδοτοῦντο ἢ μισθοδοτοῦνται ἐκ τῶν δικαστικῶν προξενικῶν ἢ ἄλλων τελῶν.

Άρθρ. 4.

Ἡ σύνταξις ὀρίζεται κατὰ τὸν μέσον ὅρον τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν διαρκῶν ἐπιμισθίων τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρ. 5.

Αἱ συντάξεις τῶν Πρέσβων παντὸς βαθμοῦ λογίζονται ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, αἱ δὲ τῶν ἐπιτετραμμένων τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ μισθοῦ τῶν Γεν. Γραμματέων.

Αἱ συντάξεις τῶν Γραμματέων καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν πρεσβειῶν, ὡς καὶ αἱ τῶν Γενικῶν Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένων Γραμματέων τῶν Προξενείων καὶ τῶν διερμηνέων αὐτῶν, λογίζονται ἐπὶ τῆ βάσει τῶν μισθῶν τῶν ἐν τῆ ἡμεδαπῇ ἰσοβάθμων αὐτοῖς ὑπαλλήλων.

Άρθρον 6.

Ἡ σύνταξις συνίσταται α) Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ α. καὶ γ'. ἐδαφίου τοῦ 1 ἀρθρου εἰς εἰκοσιπέντε πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 μέσου ὅρου τοῦ μισθοῦ καὶ ἐπιμισθίων τοῦ ὑπαλλήλου. Μετὰ εἰκοσιπέντε δὲ ἐτῶν ὑπηρεσίαν, δι' ἕκαστον ὑπηρεσίας ἔτος αὐξάνει ἡ σύνταξις καθ' ἕν πεντηκοστόν.

β) Ἐν περιπτώσει τοῦ ε'. καὶ δ'. ἐδαφίου τοῦ ἀρθρου 1 εἰς

τὸν ἐλάχιστον ὄρον τῆς ὡς ἀνωτέρω ἀπονεμομένης συντάξεως, καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ὑπαλλήλος δὲν συνεπλήρωσε τὸ εἰκοστὸν πέμπτον τῆς ὑπηρεσίας ἔτος, ἀξιοῦσθαι, ὡς ἀνωτέρω, τῆς συντάξεως καθ' ἓν πεντηκοστὸν δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας.

γ) Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ τοῦ 2 ἄρθρου εἰς 10 πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 μέσου ὄρου τοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν ἐπιμισθίων τοῦ ὑπαλλήλου. Μετὰ δεκαετῆ δὲ ὑπηρεσίαν, δι' ἕκαστον τῆς ὑπηρεσίας ἔτος, ἀξιοῦσθαι καθ' ἓν πεντηκοστὸν.

* Ἄρθρον 7.

Κατὰ τὴν συγκεκριμένην τοῦ πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς συντάξεως ὁρισμένου χρόνου, τὸ ἔλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα, εἰ μὲν εἶναι κατώτερον τῶν 7 δὲν λογίζεται, εἰ δὲν εἶναι ἐπτάμηνον, ἢ ἀνώτερον λογίζεται ὡς πᾶν ἔτος.

* Ἄρθρον 8.

Ἐν τῷ κατὰ τὸ 4 ἄρθρον ὁριζομένῳ ποσῷ τῆς συντάξεως, τάξως, τὰ κλάσματα τῆς δραχμῆς παραλείπονται.

* Ἄρθρον 9.

Οὐδεὶς λαμβάνει διπλὴν σύνταξιν, ἢ σύνταξιν καὶ μισθὸν, ἢ σύνταξιν καὶ ἀποζημίωσιν Βουλαιτικὴν ἢ Γερουσιαστικὴν, ἢ σύνταξιν καὶ ἀποζημίωσιν εἰς ἔθνη γὰρ οὐδέποτε δὲ ἢ σύνταξιν ὑπερβαίνει τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ συντάξεων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπαλλήλων.

* Ἄρθρον 10.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα, ἔχουσι μόνον ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ 1 ἄρθρου.

α) Ἡ χήρα τοῦ συνταξιούχου, ἢ τοῦ ἀποκτήσαντος τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα.

β) Τὰ ἀνήλικα νόμιμα οὐχὶ δὲ καὶ θετὰ τέκνα αὐτοῦ.

γ) Ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ συμπληρώσαντος τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἴκοσι πέντε ἐτῶν, ἀποβιώσαντος δ' ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας τῶν 60 ἐτῶν.

δ) Ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ, τοῦ ἔνεκα τῆς ὑπηρεσίας ἀποβιώσαντος.

* Ἄρθρον 11.

Ἡ σύνταξις τῆς μὴ ἐχοῦσης ἀνήλικας υἱοῦς ἢ ἀγάμους θυγατέρας χήρας, ἢ τοῦ ὀρφανοῦ μητρὸς τέκνου, καὶ ἢ τοῦ ἔχοντος μητέρα, ἀποπέθανεν τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, δοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως, ἢς ἀπῆλαυσεν, ἢ εἶχε δικαίωμα ν' ἀπολαύσῃ ὁ σύζυγος ἢ ὁ πατήρ.

Τῆς δ' ἐχοῦσης ἓνα ἢ πλείονας ἀνήλικας υἱοῦς ἢ ἀγάμους θυγατέρας, τῶν πλείονων τοῦ ἐνὸς ὀρφανῶν μητρὸς ἀνήλικων υἱῶν ἢ ἀγάμων θυγατέρων, καὶ τῶν ἐχόντων μητέρα ἀποπέθανεν τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου ἢ πατρός.

* Ἄρθρον 12.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν χήραν, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸ τέκνον ἢ τὰ τέκνα κατ' ἕνα μερίδας.

Ἐν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῆς μητρὸς ἐπιζῆ εἰς μόνον ἀνήλιξ υἱὸς ἢ μία ἀγάμος θυγάτηρ, ἢ σύνταξις αὐτοῦ δίδεται κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 11 § 1.

Ἐν ἐπιζῶσι πλείονες τοῦ ἐνὸς ἀνήλικες υἱοὶ ἢ ἀγάμοι θυγατέρες κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 11 § 2.

Μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν, ἀποκατάστασιν ἢ ἀποβίωσιν ἀπάντων αὐτῶν, ἢ χήρα ἀπολαύει ἰσοβίως τοῦ ἡμισθοῦ τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου τῆς.

* Ἄρθρ. 13.

Δὲν ἔχουσι δικαίωμα πρὸς σύνταξιν

α) Ἡ διεζευγμένη, ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ συζύγου ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης κχωρισμένη σύζυγος.

β) Ἡ ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποκτήσαντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν συζευχθεῖσα μετ' αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνα, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ β' καὶ γ' ἐδαφίου τοῦ 1 ἄρθρου.

γ) Ἡ μετὰ συνταξιούχου συζευχθεῖσα, καὶ τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνα.

Ἄρθρον 14.

Τὰ κατὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων δι' ἀνίατον σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον ἀνίκανα πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐνήλικα τέκνα ἐξομοιοῦνται πρὸς τ' ἀνήλικα εἰς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἀποβολῆς, διακοπῆς καὶ ἀνακτῆσεως τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως.

* Ἄρθρ. 15.

Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ἀποβάλλεται, ἐὰν ὁ συνταξιούχος, ἢ ὁ ἔχων δικαίωμα εἰς σύνταξιν:

α) Καταδικασθῇ δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπὶ κακουργήματι, ἢ ἐπὶ τισι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματι ἐνδιαλαμβανομένοις πλημμελήμασιν.

β) Ἀποβάλῃ τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγενείαν.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ α'. ἐδαφίου, ἢ σύνταξις δύναται ν' ἀποδοθῇ διὰ τὸ μέλλον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐὰν εἰς τὸν καταδικασθέντα ἀπονεμηθῇ Βασιλικὴ χάρις· ἀποδίδεται δὲ πάντοτε διὰ τὸ μέλλον, ἅμα οὕτως νομίμως ἀποκατασταθῇ.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ β'. ἐδαφίου, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἀνακτᾶται ὡσαύτως διὰ τὸ μέλλον, ἐὰν ὁ στερηθεὶς τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας ἀνακτήσῃ αὐτήν.

γ) Ἀποβάλλει τέλος τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἢ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον χήρα.

* Ἄρθρ. 16.

Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα διακόπτεται:

α) Ἄν ὁ συνταξιούχος ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἄνευ ἀδείας, ἢ διαμείνῃ ἐν αὐτῇ ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ἀδείας του·

β) Κατὰ τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸ τέκνον μερίδα, ἐὰν ἢ Κυβέρνησις ἀναδεχθῇ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ.

Ἡ σύνταξις ἀρχεῖται ἐκ νέου, ἅμα ἐκλείψωσιν οἱ λόγοι τῆς διακοπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ συστάσεως ταμείου συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβουλίου.

* Ἄρθρ. 17.

Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις ταμεῖον συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, διοικούμενον ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης διὰ Β. Διατάγματος ἐκ πολιτικῶν ὑπαλλήλων, συνεισφερόντων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο κατὰ τὸ β'. ἐδαφίον τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Προσέτι συνιστᾶται ἴδιον πενταμελὲς συμβούλιον ἐπὶ τῶν συντάξεων, διοριζόμενον διὰ Β. Διατάγματος, ἐκ τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων, κατὰ τὸν § β'. τοῦ ἐπομένου ἄρθρου συνεισφερόντων πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διορίζεται εἰς πρόεδρος ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὁ νεώτερος τῶν συγκροτούντων αὐτὸ ἐκπληροῦ χρέη γραμματέως.

Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ συμβούλιον ἀνανεοῦνται κατὰ τριετίαν, δύνανται δὲ νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου οἱ αὐτοί.

* Ἄρθρ. 18.

Οἱ πόροι τοῦ ταμείου τούτου εἶναι:

α.) Ἐτήσια χορήγησις ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, ἧς ἡ καταβολὴ ἀρχεται ἀπὸ ἀ. Ἰανουαρίου 1861.

β.) Πέντε τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἐκ τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν διαρκῶν ἐπιμισθίων τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανόμενων ὑπαλλήλων.

Οἱ Πρόσθετοι παντὸς βαθμοῦ, οἱ Ἐπιτετραμμένοι τῆς Κυβερνήσεως, οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν Προσθετιῶν, οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, οἱ Ὑποπρόξενοι καὶ οἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισμένοι Γραμματεῖς καὶ Διερμηνεῖς αὐτῶν, καταβάλλουσι τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ὑπολογισθέντος μισθοῦ.

Οἱ τὰ Προξενικὰ τέλη ἀπολαμβάνοντες Πρόξενοι, καὶ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι, καταβάλλουσι τὸ ἀνωτέρω προσδιοριζόμενον ποσὸν ἐπὶ ποσότητος ἑσθ' ἐπὶ μισθῷ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἰσοβάθρων αὐτοῖς ὑπαλλήλων.

Οἱ Προξενικοὶ εὐτοὶ ὑπάλληλοι καταβάλλουσι ἐντὸς ἑκάστου ἔτους τὴν συνεισφοράν ταύτην, ἄλλως τὰ ἔτη, καὶ ἂν καθυστέρησαν, δὲν λογίζονται εἰς τὸν χρόνον τὸν πρὸς ἀποκρίτην τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ὠρισμένον.

γ.) Ὁ τοῦ πρώτου ὀλοκλήρου μηνὸς μισθὸς πικτὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου κατὰ πρότερον διοριζόμενου ὑπαλλήλου, ἄλλ' ἢ καταβολὴ αὐτῆ δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπαλλήλου, νὰ μερισθῇ ἐπὶ τῶν τριῶν πρώτων αὐτοῦ μηνιαίων μισθῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλει καὶ ὁ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπανερχόμενος ὑπάλληλος, ἂν δὲν ὑπέστη ἄλλοτε τὴν κράτησιν ταύτην.

δ.) Ἡ τοῦ πρώτου ὀλοκλήρου μηνὸς αὐξήσις τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου.

ε.) Τὰ πειθαρχικὰ πρόστιμα, καὶ ὅσα ἄλλα δι' ἰδίων νόμων ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο.

ς.) Τα πρὸς ὄφελος τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰσπραττόμενα δικαιώματα ὡς καὶ τὰ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέντα τοιαῦτα, καθὼς ἐπίσης καὶ αἱ γινόμεναι κρατήσεις ἐκ τῶν μισθῶν αὐτῶν.

ζ.) Ἡ ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ τῶν ἐπ' ἀδείᾳ ἀπόντων ὑπαλλήλων, καὶ ὅσον δὲν γίνεται χρήσις αὐτοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπόντος.

η.) Κατάθεσις ἐνὸς μηνιαίου μισθοῦ παντὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου νυμφευμένου δημοσίου ὑπαλλήλου.

θ.) Τὰ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου δωρήματα καὶ κληροδοτήματα.

ι.) Οἱ τόκοι ἢ ἄλλαι ὠφέλειαι τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων κεφαλαίων.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ κατὰ τὸ ἀ. ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου χορήγησις καὶ αἱ κατὰ τὰ β. γ. δ. ε. ς. καὶ ζ. ἐδάφια τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κρατήσεις καὶ καταβολαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου. Πάντα δὲ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων κατατίθενται ἐντόκιως εἰς τινὰ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος Τράπεζαν.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ ταμίαι τοῦ Κράτους ἀφαιροῦσι κατὰ μῆνα ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν πληρονομένων μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων δημοσίων ὑπαλλήλων, τὸς διαλαμβανόμενας εἰς τὰ ἐδάφια β. γ. δ. ε. καὶ ζ. τοῦ ἄρθρ. 18 κρατήσεις καὶ καταβολάς, καὶ ὅσοις ἐπέδωκον αὐτάς εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων, ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς εἶναι δὲ προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν παράλειψιν.

Ἄρθρ. 21.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ καθήκοντα τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβουλίου, καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα, εἰς ἃ θέλει στηρίζεσθαι ἡ τῆς συντάξεως αἴτησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἀπονομῆς τῶν συντάξεων.

Ἄρθρ. 22.

Πᾶσα αἴτησις συντάξεως παραδίδεται πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ κλάδου, εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος, παρ' αὐτοῦ δὲ παραμπέμπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν συντάξεων Συμβούλιον.

Ἄρθρ. 23.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως, ὁ Ὑπουργὸς, ἀρ' οὗ λαβῆ ὑπ' ἑψὶν τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβουλίου προσδιορίζει τὴν σύνταξιν καὶ κρινοποιεῖ τὰς βάσεις αὐτῆς πρὸς τὸν αἰτούντα, τούτου δὲ μὴ γενομένου ἢ ἐάν ὁ αἰτῶν νομίση, ὅτι αἱ βάσεις δὲν εἶναι ὀρθαί, δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 24.

Ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον προσφυγὴ εἰς τὰ δικαστήρια γίνεται διὰ συνοπτικῆς ἀγωγῆς, ἀπευθυνομένης κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 25.

Περὶ τῆς ἀπονομῆς πάσης συντάξεως ἐκδίδεται Β. Διάταγμα προσυπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ δημοσιευόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 26.

Ἡ σύνταξις ἀρχεται, διὰ μὲν τὰ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας πρόσωπα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 30, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καὶ ἢν γένηται δεκτὴ ἡ περὶ ἀποχωρήσεως αἰτησίς των, ἢ, τούτου μὴ γενομένου, ἀπὸ πρὸς ἑλθῶσι τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρ. 27.

Αἱ περὶ ἀπονομῆς συντάξεως διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τοὺς δημοσίου ὑπαλλήλους, οἵτινες δὲν διατελοῦσι νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ, καὶ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἀποβιωσάντων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 28.

Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἀπονεμηθεῖσι πολιτικαὶ συντάξεις διατηροῦνται· ἀλλὰ τὸ ποσὸν αὐτῶν, κατ' αἴτησιν τῶν ἔχοντων δικαιώμα, κανονίζεται ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ βάσεσιν· αἱ συντάξεις τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν συνταξιούχων τούτων βυθμίζονται καὶ ἀπονέμονται ἐπίσης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 29.

Αἱ δυνάμει τῶν κειμένων Νόμων μέχρι τοῦδε χορηγούμεναι συντάξεις θέλουσιν ἐξακολουθεῖν νὰ πληρόνονται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὅσαίς δὲ, κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπόμενας περιστάσεις, ἡ ἀπονομὴ αὐτῶν γίνεται ἐπὶ τῶν βάσεων καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου, τότε πληρόνονται ἐκ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων.

Ἄρθρ. 30.

Αἱ συντάξεις ἕως τὸ δικαίωμα ἀπεκτέθη ἤδη ἢ θέλει ἀποκτηθῆ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους, θέλουσιν ἀρχίσαι ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1862.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, παύει πᾶσα ἄλλη περίθαλψις λόγῳ συντάξεως χορηγούμενη.

Άρθρ. 31.

Τὸ ἄρθρον 310 τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τὰ ἄρθρα 118 καὶ 119 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις, εἰς τὸν παρόντα Νόμον, ἀντιβαίνουσα καταργοῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ, Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ,
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΧΛΓ'.

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 312,545 ἐπὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν διαφόρων ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1860.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ἑμορφῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωση δραχ. 312,544 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1860 γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καταλογιζομένη κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα εἰς τὰ ἐξῆς γενικὰ κεφάλαια.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν	Δρ.	21,980
» » τῆς Δικαιοσύνης	»	57,564
» » τῶν Ἐσωτερικῶν	»	480,000
» » τῶν Οἰκονομικῶν	»	40,000
Ἐξόδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας	»	43,000
		<hr/>
		312,544

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουλίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.